

ליל חניה

נתן אלטרמן: מילים; [חנן יובל](#)

Chor: Gadi Biton

ליל חניה. בקול דברים, בשחוק, בגדף
בהמולת מלאכות הוא קם, הנה הנו
כמו פני עיר בבנית פניו של שדה הקטל
בהתפרש המחנה אשר דינו
להיות שופך דם האדם ומגינו

ליל חניה, ליל זמר, ליל שחקים רקוע

ליל רוב מלאכות חופזות, ליל אד מן הדוודים
ליל שמוסך את כישופה של רעות רוח
בבנינה של ממלכה, ליל נדודים
ניצב פרוש על היחיד והגדודים

מתוך אשמורת ראשונה, בין חוף וגבע
היה נשקף פתאום מראה המלחמה
כמו הווי צוען, חבור יתד וחבל
בו חירותם של מסעות וחירום
בו הכלים והחוקות בעירום

ליל חניה, ליל זמר...

בו מליצת סיסמות הזמן, אשר לא פרק
שירה צרופה בן יעסוק, חלילה לו
ורק הזמר הנפוץ, שלא דבר ערך
ולא שכיית חמדה הוא, יישאן במלוא
צווחת צבעיו החריפים על חלילו

על אהבה הוא מדבר (בה הוא פותח)
ועל חובה וקרב ועול, הכל בכל
אין הוא אומר את זאת בכל דקויותיה
של השירה, אבל אומר בקול גדול
בלי מורך לב ובלי חשש מפני הזול

ליל חניה, ליל זמר...

עת מלחמה גם צלם הדברים האלה
היה צלמה לקול זמרת פזמון תועה
עוד ימשכו המה כמו נימה מחלב
נפשו של דור, גם בשדה זרועה
לזכור, לא רק לרע, ימי רעה

גם זה נשלב במלחמה כל זה גם יחד
כמו אבחת אביב נמסך בעם מליל
ומשחרים

כל זה מתל ומגדות נחל יהיה
עולה ביעף ושב נקטע בילל
של איש זונק ואיש יורה ואיש נופל

LAILA CHAIA [Noční parkoviště](#)

[Hanan Yuval](#); Slova: Natan Alterman

Chor: Gadi Biton

Noční parkoviště. V hlasitém rozhovoru, se smíchem, hrubými nadávkami
V tom pracovním shonu vstal, tady je
Stejně jako tvář města se jeví i tvář vražedného pole
v uspořádání tábora, jehož osudem
je být prolévačem lidské krve i ochráncem (člověka).

Noční parkoviště, noc poezie, noc protržených mraků

Noc nejspěchanější práce, noc páry z kotlů
Noc, která odstraňuje kouzlo zlých duchů
V budování/ vytváření království, noc toulek
Dozorce je nad jednotlivcem i prapory.

Za prvního úsvitu, mezi pláží a kopcem,
přízrak války se náhle objevil
Jako cigánská pohostinnost, hák, kůl a provaz
V něm je svoboda silnic i jejich nouze
V něm jsou nástroje i zákony nahé.

Noční parkoviště, noc poezie...

V něm poetická/ řečnická hesla času, který není kapitola
V něm čistá poezie, nedej Bože
A jen obyčejný popěvek bez hodnoty.
A není nic krásného – zcela ponese
výkřik jeho ostrých barev na jeho flétně.

Mluví o lásce (v ní se otevírá)
A o povinnostech, bitvě a zátěží, o všem ve všem
Ne, říká tomu ve všech jeho jemnostech
poezií, ale mluví mocným hlasem
Bez zbabělosti a beze strachu z levného.

Noční parkoviště, noc poezie...

V dobách války zobrazuje tyto věci
Byl tam podoben zpěvu zbloudilých
Budou pokračovat jako mléčná nit
duše generace, také na poli osetém
Vzpomínat, nejen na ty špatné, špatné dny.

I toto se ve válce spojí dohromady
Jako jarní vlna se smíchá s lidmi od noci a od svítání.
To vše bude z kopce a z břehů potoka
Vyletí nahoru a vrátí se přerušen kvílením
muže skákajícího a muže střílejícího a muže padajícího.